

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

DRUGI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 596/21
Muzafir HUSIĆ
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel), zasjedajući 1. listopada 2024. u odboru u sastavu:

Lorraine Schembri Orland, *predsjednica*,
Frédéric Krenc,
Davor Derenčinović, *suci*,

i Dorothee von Arnim, *zamjenica tajnika odjela*,
uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 596/21) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatski državljanin g. Muzafir Husić („podnositelj zahtjeva”), koji je rođen 1953. i živi u Zagrebu i kojeg je zastupao g. I. Avdagić, odvjetnik u Zagrebu, podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 16. prosinca 2020.,

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o podnositeljevu prigovoru o diskriminaciji u uživanju njegova vlasništva, a da se ostatak zahtjeva odbaci kao nedopušten,

očitovanja stranaka,
nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Predmet se odnosi na navodnu diskriminaciju podnositelja zahtjeva na temelju njegove dobi i radnog staža u pogledu statusa nezaposlenosti i novčanih naknada za vrijeme nezaposlenosti koji su mu uskraćeni.

2. Nakon što mu je u veljači 2015. prestao radni odnos, podnositelj zahtjeva podnio je zahtjev za prijavu kao nezaposlena osoba Hrvatskom zavodu za zapošljavanje radi primanja novčane naknade za vrijeme nezaposlenosti i traženja novog zaposlenja.

3. Njegov je zahtjev odbijen jer je u vrijeme kada je podnio zahtjev imao 61 godinu i više od 41 godine radnog staža. Stoga je ispunjavao uvjete za takozvanu starosnu mirovinu za dugogodišnjeg osiguranika kako je definirana člankom 35. Zakona o mirovinskom osiguranju. Stoga se podnositelj nije mogao smatrati nezaposlenom osobom.

4. Podnositelj je osporio tu odluku pred upravnim tijelima tvrdeći da ne želi ići u mirovinu jer je mirovina za dugogodišnjeg osiguranika za njega nepovoljnija u pogledu uvjeta i iznosa mirovine te da umjesto toga želi raditi dok ne navrši 65 godina i stekne uvjete za redovnu starosnu mirovinu. Njegove prigovore odbila su nadležna upravna tijela, uključujući i upravne sudove. Njegovu ustavnu tužbu Ustavni sud odbacio je 14. srpnja 2020.

5. Istovremeno je podnositelj zahtjeva tražio i isplatu novčane naknade za vrijeme nezaposlenosti, koja mu je uskraćena jer se, s obzirom na to da ispunjava uvjete za starosnu mirovinu za dugogodišnjeg osiguranika, ne može smatrati nezaposlenom osobom ni potraživati novčanu naknadu za vrijeme nezaposlenosti. Žalbe podnositelja zahtjeva protiv te odluke nisu bile uspješne. Ustavni sud odbacio je njegovu ustavnu tužbu odlukom od 14. srpnja 2020.

6. U međuvremenu, dana 3. srpnja 2015. podnositelj zahtjeva podnio je zahtjev za starosnu mirovinu za dugogodišnjeg osiguranika i njegov je zahtjev prihvaćen s danom 1. ožujka 2015.

7. Podnositelj zahtjeva prigovorio je, na temelju članka 14. Konvencije u vezi s člankom 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju, da je bio diskriminiran na temelju dobi i radnog staža. Tvrдио je da je bio prisiljen otići u mirovinu iako je želio nastaviti raditi do obvezne dobi za odlazak u mirovinu od 65 godina. Smatrao je da je prema domaćem pravu mirovina za dugogodišnjeg osiguranika samo mogućnost, a ne obveza za osobe koje ispunjavaju zakonske uvjete za raniji odlazak u mirovinu ako to žele.

OCJENA SUDA

8. Sud smatra da nije potrebno odlučiti o svim prigovorima o nedopuštenosti koje je iznijela Vlada jer je ovaj predmet u svakom slučaju nedopušten iz sljedećih razloga.

9. Prigovor podnositelja zahtjeva o uskraćivanju statusa nezaposlenosti i novčanih naknada za vrijeme nezaposlenosti ulazi u područje primjene članka 1. Protokola br. 1 i stoga je članak 14. primjenjiv.

10. Opća načela povezana sa zabranom diskriminacije sažeta su u predmetu *Fábián protiv Mađarske* ([VV], br. 78117/13, stavci 112. – 117., 5. rujna 2017.). Konkretno, da bi se otvorilo pitanje na temelju članka 14., podnositelj zahtjeva mora pokazati da je došlo do različitog postupanja s osobama koje su u analognim ili relevantno sličnim situacijama (*ibid.*, stavak 113.). Štoviše, elementi koji su specifični za različite situacije i

određuju njihovu usporedivost moraju se ocijeniti uzimajući u obzir predmeta spora i svrhu mjere koja čini razliku o kojoj je riječ (*ibid.*, stavak 121.).

11. U ovom predmetu podnositelj zahtjeva u biti je tvrdio da su upravna tijela pogrešno protumačila pojam „starosne mirovine” kako je utvrđen u članku 10. stavku 1. Zakona o posredovanju pri zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti na način da uključuje i redovnu starosnu mirovinu kako je definirana u članku 33. Zakona o mirovinskom osiguranju i takozvanu starosnu mirovinu za dugogodišnjeg osiguranika kako je definirana u članku 35. istog zakona. Sa svoje strane, podnositelj je objasnio da je htio steći novčanu naknadu za vrijeme nezaposlenosti za koju je smatrao da na nju ima pravo u paušalnom iznosu od približno 12.000 eura kako bi otvorio privatni odvjetnički ured i nastavio raditi dok ne navrši 65 godina i stekne pravo na redovnu starosnu mirovinu.

12. Sud na početku primjećuje da se glavna pritužba podnositelja zahtjeva odnosi na tumačenje i primjenu domaćeg prava na činjenice njegova predmeta od strane nacionalnih sudova i da je to pritužba „četvrte instance”. Sud ponavlja da nije njegova zadaća baviti se činjeničnim ili pravnim pogreškama koje su navodno počinili ti sudovi, osim ako su, i u mjeri u kojoj su, možda povrijedili prava i slobode zaštićene Konvencijom (vidi, u kontekstu članka 6. Konvencije, *García Ruiz protiv Španjolske* [VV], br. 30544/96, stavak 28., ECHR 1999-I).

13. U tom kontekstu, Sud primjećuje da je podnositelj zahtjeva prvo prigovorio da je bio diskriminiran u odnosu na „sve nezaposlene osobe prijavljene u relevantnu evidenciju”. Kasnije je dostavio statističke podatke koji pokazuju da je u vrijeme kad mu je odbijena prijava i uskraćene su mu povezane novčane naknade za vrijeme nezaposlenosti u ožujku 2015. u Hrvatskoj bilo gotovo 16.000 osoba u dobi od 60 do 65 godina prijavljenih kao nezaposlene osobe na Hrvatskom zavodu za zapošljavanje.

14. Prema mišljenju Suda, gore navedene informacije koje je dostavio podnositelj nisu dovoljne da bi dokazao da je u ovom predmetu došlo do različitog postupanja s osobama koje su u analognim ili relevantno sličnim situacijama imajući u vidu konkretnu prirodu podnositeljeva prigovora da se s njim različito postupalo na temelju kombinacije dviju odvojenih značajki, njegove dobi i radnog staža. Nema sumnje da je u relevantno vrijeme u evidenciji nezaposlenih osoba bio prijavljen velik broj osoba u dobi od 60 do 65 godina. Međutim, podaci koje je dostavio podnositelj ne pokazuju da je bilo koja od tih 16.000 osoba koje su bile starije od 60 godina i u relevantno su vrijeme bile prijavljene kao nezaposlene osobe bila u situaciji usporedivoj s podnositeljevom situacijom u bilo kojem drugom pogledu i da je, posebice, imala usporediv broj godina radnog staža. U takvim okolnostima ne može se reći da je podnositelj zahtjeva, koji snosi teret dokazivanja u tom pogledu (vidi stavak 10. ove odluke), pokazao *prima facie* da se s njim postupalo različito od drugih osoba u istoj ili relevantno sličnoj situaciji kao što je njegova.

15. Podnositelj zahtjeva nadalje se pokušao usporediti s umirovljenicima koji su navršili 65 godina i primali su redovnu starosnu mirovinu. Tvrdio je da se, za razliku od njih, ne može zaposliti na pola radnog vremena i nastaviti primati mirovinu za dugogodišnjeg osiguranika. S tim u vezi, Sud primjećuje da je 1. siječnja 2019., odnosno, približno pet mjeseci nakon što je podnositelj navršio 65 godina, relevantni zakon izmijenjen kako bi se umirovljenicima koji primaju mirovinu za dugogodišnjeg osiguranika omogućilo da se zaposle na pola radnog vremena pod istim uvjetima kao i umirovljenici koji primaju redovnu starosnu mirovinu te nastave primati mirovinu.

16. Odlučujući je li se s podnositeljem zahtjeva postupalo različito od drugih osoba u istoj ili relevantno sličnoj situaciji u tom pogledu, Sud primjećuje da je, prema navodima Vlade, starosna mirovina za dugogodišnjeg osiguranika povlastica dana osobama s mnogo godina radnog staža, koja im omogućuje odlazak u mirovinu pod jednakim uvjetima kao i za odlazak u redovnu starosnu mirovinu, ali prije nego što navrše potrebnih 65 godina. Drugim riječima, za razliku od prijevremene mirovine, kod starosne mirovine za dugogodišnjeg osiguranika ne smanjuje se iznos mirovine zbog odlaska osobe u mirovinu prije navršene obvezne dobi za odlazak u mirovinu od 65 godina. Naprotiv, prema domaćem pravu takve osobe imaju dodatne povlastice pri izračunu mirovine za svaki mjesec koji su radile nakon što su ispunile uvjet dobi za stjecanje starosne mirovine za dugogodišnjeg osiguranika.

17. Prema izračunu Vlade, koji podnositelj zahtjeva nije osporio, primio je približno 19.800 eura od države na ime starosne mirovine u razdoblju od ožujka 2015., kada je podnio zahtjev za mirovinu, do trenutka kada je navršio 65 godina, dok bi ukupan iznos novčane naknade za vrijeme nezaposlenosti tijekom istog razdoblja bio približno 12.000 eura. S tim u vezi, Sud ne može nagađati o iznosu plaće ili mirovine koju bi podnositelj zahtjeva ostvario da je našao drugi posao ili obavljao samostalnu djelatnost do navršene dobi za odlazak u mirovinu od 65 godina jer je u konačnici sam odlučio otići u mirovinu. Sud može samo primijetiti da je podnositelj zahtjeva imao koristi od povoljnijeg izračuna mirovine prema pravilima o mirovinama za dugogodišnjeg osiguranika (vidi stavak 16 .ove odluke).

18. Štoviše, Sud primjećuje da podnositelj, suprotno njegovoj tvrdnji, nije bio prisiljen otići u mirovinu. Kako je objasnila Vlada, mogao je nastaviti tražiti novo zaposlenje ili otvoriti vlastiti odvjetnički ured kako je rekao da je htio učiniti. Međutim, nije mogao primati novčanu naknadu za vrijeme nezaposlenosti tijekom potrage za novim zaposlenjem jer se, kako je Vlada istaknula, s obzirom na dob i radni staž više nije smatrao nezaposlenom osobom jer mu je u domaćem zakonu bio omogućen drugačiji način da si osigura socijalne naknade u obliku starosne mirovine za dugogodišnjeg osiguranika, koju je u konačnici ostvario (usporedi u tom pogledu i odluku Ustavnog suda br. U-I-3103/2003 od 13. srpnja 2005., na koju se poziva Vlada, u kojoj taj sud nije smatrao diskriminirajućim zahtjev za brisanje iz

relevantne evidencije nezaposlenih osoba one osobe koje su ispunile uvjete za prijevremenu mirovinu).

19. U svjetlu gore navedenog, a osobito imajući na umu široku slobodu procjene koju države imaju u pitanjima koja se odnose na opće mjere gospodarske ili socijalne strategije (vidi *Savickis i drugi protiv Latvije* [VV], br. 49270/11, stavak 184., 9. lipnja 2022., i ondje navedene predmete), Sud smatra da podnositelj zahtjeva nije dokazao da je, u usporedbi s nezaposlenim osobama prijavljenima u relevantnu evidenciju ili umirovljenicima koji su navršili 65 godina i primali redovnu starosnu mirovinu, bio izložen različitom postupanju u odnosu na skupinu koja se može identificirati koja je u relevantno sličnoj situaciji.

20. Iz toga slijedi da je ovaj zahtjev očigledno neosnovan i mora se odbaciti u skladu s člankom 35. stavkom 4. Konvencije.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

proglašava zahtjev nedopuštenim.

Sastavljeno na engleskom jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 24. listopada 2024.

Dorothee von Arnim
zamjenica tajnika

Lorraine Schembri Orland
predsjednica

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST/STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524